

Kecskés Ilona, színésznő, sz. 1876 május 27-én. Színpadra lépett 1897-ben, Pesti I. Lajos színingazgatónál.

Kecskés József, színész, sz. 1898 febr. 13-án, *Budapest*en. Színpadra lépett 1921 július havában.

Kecskés Károly, színész, sz. 1816-ban. Atyja ügyvédnek szánta, de ő amint a „Ludas Matyi”-t látta a színészekről, megszőkött hazulról és Kilényi Dávidnál felcsap színésznek. 1838-ban Kolozsvárott működik. 1840-ben itt rendező, 1848-ig itt színész; közben a Nemzeti Színház ügyelője. 1848-ban ő is honvéd volt és Bem csapatába osztatta be magát és több ütközetben vett részt. A világosi fegyverletételkor mint vadászhadnagy tette le a fegyvert. Piskinél Petőfivel együtt harcolt és testi-lelki jóbarátja volt halhatatlan költőnknek. 1856 október 18-án mint szerződött tag fellépett a Nemzeti Színházban a „Viola” Peti szerepében. A 60-as években Molnár Györgynél működött, ki ekkép jellemzi: „Egyike volt a magyar színészet csendes, ritka szelíd példányainak. Nagyon hasznavehető, sokoldalú színész volt. A kedélyes apákat és jószívú nagybácsikat játszott. Legsikerültebb szerepei a nagyképűsködő bamba márkik és hercegek voltak. 1864-ben Latabár Endrénél találjuk, Pozsonyban, hol mint rendező is működött. Itt halt meg, 1864 május 5-én. Neje *Győri Mari*, komika- és anyaszínésznő, 1836 június 30-án lépett a színipályára. Eleinte kisebb komikai szerepekben tűnt fel. 1841-ben a kolozsvári színháznak elsőrendű tagja. 20 évi özvegység után nyugalomba vonult. Utolsó éveit Újpesten töltötte, ahol szeretettel viselte gondját Némethy György pályatársa. Megh. 1884 március 27-én, *Budapest*en.

Keczey Irén, színésznő. (Lásd: *Odry Zuárdné*.)

Kedély. Kedélynek nevezzük az embernek természettől nyert, veleszületett sajátosságait; tehát tehetségeinek és azok egymáshoz való viszonyának eredeti elemeit. A kedély az ember életének alapja, melyet sem nem szerezhetsz, sem magától el nem dobhat. A körülmények, melyek közt az élet fejlődik és a szabad akarat a kedélyt némileg változtathatja, de sohasem szüntetheti meg

egészen. Az emberi kedély különbözőségei nem, faj és nemzetiség, továbbá test- és véralkat szerint észlelhetők. A kedély gazdagságával megáldott színész működése élenkebb nyomot hagy maga után, mint az, akire azt mondják, hogy „szürke színész” volt.

Kedélyes apaszínész — kifejezéssel jelöljük azon színészi szakmakört, amelyben az illető színész apaszerepet vállal s azt kedélye gazdagságával halmozza el. A régi színészek között Szentpétery Zsigmond volt a legismertebb ebben a genre-ban, az ő méltó utóda Szigeti József volt. (Gyakran megtörténik, hogy fiatal színészek is játszanak kedélyes apaszerepet, ily esetben az a legfontosabb, hogy az illető valóban teljes illúziót tudjon kelteni. V. ö.: *Apaszínész*.)

Kedélyes Kabaré. *Budapest*en, a Józsefvárosban (Kálvária-téren) működött 1923-ban. (Működése rövid ideig tartott.)

Kédly Gyula, színész, sz. 1901 júl. 3-án, *Csepregen*, Sopron m. Atyja lovag Kédly Kálmán, nyug. járásbírósi jegyző, anyja Ruzsicska Mária. 1925 május 31-én végezte a Színművészeti Akadémiát. 1925 szept. 1-től 1925 dec. 1-ig Bárdos Artúr dr. igazgatása alatt a Renaissance- és a Belvárosi Színház tagja volt. 1928 aug. 27-től a pozsonyi magyar színtársulat tagja lett. Játsozott Pozsonyban, Érsekújvárott, Komáromban, Léván stb. 1929 aug. 28-tól a debreceni Csokonai Színház tagja. A világháború alatt a soproni 18. honvédegyeség egyes önkéntese volt. Írt több novellát és egy ideig a „Soproni Hírlap” muniatársa volt. Főbb szerepei: „Giovanni” a Bizáncban, „Petur bán”, „Genesius” a Császár és komédiásban, „Ocskay László” az Ocskay brigádérosban, „Tokeramo” a Taifunban, „Hamlet”, „Péter” (a Meztelen ember) stb.

„Kefélni a darabot”: akkor szokás ezt a kifejezést használni, ha valamely színdarab bizonyos részén változtatni akarnak.

Keglevich György gróf, mecénás, 1794 július havában „a magyar Jádó színnek megörökítésére” szolgáló tőkepenz kiptolására 1000 forintot ajánlott fel.

Keglevich István gróf, intendáns, sz. 1840 december 8-án, *Bécsben*, megh. 1905